

Załącznik nr 2

AUTOREFERAT

opis dorobku, osiągnięć naukowych oraz działalności akademicko -
organizacyjnej

dr Krzysztof Sidorkiewicz

Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie

ul. M. Oczapowskiego 2

10-719 Olsztyn

Spis treści:

1. Wykształcenie
2. Zatrudnienie
3. Wskazanie osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki
4. Charakterystyka osiągnięcia naukowego
5. Charakterystyka pozostałych osiągnięć naukowych
6. Współpraca z instytucjami naukowymi, staże, projekty badawcze
7. Praca dydaktyczna
8. Popularyzacja nauki i działalność organizacyjna

1. Wykształcenie

W 1993 roku uzyskałem tytuł magistra nauk społecznych na Wydziale Humanistycznym w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie. W 1996 roku zdobyłem tytuł magistra historii konstituując naukę w ramach indywidualnej organizacji studiów.

Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce został mi nadany przez Radę Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego 22 maja 2003 roku. Tytuł rozprawy doktorskiej był następujący: *Sytuacja społeczno – polityczna Polaków w Republice Litewskiej w latach dziewięćdziesiątych XX wieku*. Promotorem pracy była dr hab. Krystyna Gomółka, prof. PWSZ w Elblągu, a recenzentami prof. dr hab. Andrzej Chodubski, oraz prof. dr hab. Marceli Kosman.

W latach 1999 – 2000 w PWSZ w Elblągu ukończyłem dwusemestralne Studia Podyplomowe w zakresie organizacji i zarządzania oświatą.

2. Zatrudnienie

Jeszcze w trakcie studiów rozpocząłem pracę w Szkole Podstawowej w Łęgajnach pod Olsztynem w charakterze nauczyciela. Po ukończeniu studiów w 1993 roku pracowałem w Szkole Podstawowej Nr 25 w Elblągu (do 2000 roku), od 1994 roku prowadziłem zajęcia także w III Liceum Ogólnokształcącym w Elblągu (do 2005 roku). W 2000 roku zostałem zatrudniony w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Elblągu (PWSZ) jako asystent, potem wykładowca. Pracę tę kontynuuję do dnia dzisiejszego. W latach 2005 – 2008 byłem zatrudniony w Elbląskiej Uczelni Humanistyczno – Ekonomicznej. Od 1 października 2008 roku jestem zatrudniony na Uniwersytecie Warmińsko – Mazurskim w Olsztynie w Instytucie Historii i Stosunków Międzynarodowych na stanowisku adiunkta.

3. Wskazanie osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki

a) Tytuł osiągnięcia naukowego

Cykl publikacji pod tytułem:

„Trudne sąsiedztwo? Polityka Polski wobec Litwy po 1989 roku”

b) Publikacje wchodzące w skład cyklu (autor/autorzy; tytuł/tytuły; miejsce i rok wydania, strony)

1. K. Sidorkiewicz, *Od trudnego sąsiedztwa po strategiczne partnerstwo. Polska wobec Litwy w latach 1990 – 2004*, Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Elblągu, Elbląg 2014, s. 346. (ISBN 978-83-62336-25-8);
2. K. Sidorkiewicz, *Polski Kontyngent Wojskowy „Orlik” na Litwie*, [w:] *100 lat lotnictwa w Elblągu (1912-2012). Aspekty historyczne, prawne i techniczne lotnictwa*, pod red. E. J. Jaremczuka, Elbląg 2012, s. 234-255. (ISBN 978-83-62336-20-3);
3. K. Sidorkiewicz, *Polska i Litwa w latach 2009 - 2013 – dobre, czy trudne sąsiedztwo?*, „Przegląd Wschodnioeuropejski” 2015, nr 2, s. 69-84. (ISSN 2081-1128);

4. K. Sidorkiewicz, *Polska i Litwa – wybrane obszary współpracy*, [w:] *Solidarność a demokracja. 25 lat transformacji postkomunistycznej*, pod red. T. Ambroziaka, A. Czwołka, Sz. Gajewskiego, M. Nowak – Paralusz, Toruń 2015, s. 116-130. (ISBN 978-83-8019-059-7);
5. K. Sidorkiewicz, *Bezpieczeństwo wojskowe Polski i Litwy na przełomie XX i XXI w. w świetle dokumentów*, [w:] *Problemy bezpieczeństwa Europy i Azji*, pod red. T. Ambroziaka, A. Czwołka, Sz. Gajewskiego, M. Nowak-Paralusz, Toruń 2016, s. 395-406. (ISBN 978-83-8019-561-5);
6. K. Sidorkiewicz, *Polska polityka wschodnia w latach 1989 – 1991 w świetle dokumentów*, [w:] *Polityczno – społeczne dylematy i wyzwania we współczesnej Polsce*, pod red. W. Tomaszewskiego i D. Mościckiej, Olsztyn 2017, s. 7-15. (ISBN 978-83-89559-92-0).
7. K. Sidorkiewicz, *Działalność i postulaty programowe Akcji Wyborczej Polaków na Litwie w kampanii wyborczej w 2012 roku*, [w:] *Partie i systemy partyjne Europy Środkowo-Wschodniej. Dwie dekady doświadczeń*, pod red. A. Czwołka, M. Nowak – Paralusz, K. Gawron – Tabor, Toruń 2013, s. 181-200. (ISBN 978-83-231-3087-1);
8. K. Sidorkiewicz, *Polityczne zaangażowanie mniejszości polskiej na Litwie po wyborach parlamentarnych 2012 roku*, „Polityka i Społeczeństwo” 2014, nr 1, s. 39-56. (ISSN 1732-9639);
9. K. Sidorkiewicz, *Wybory do Parlamentu Europejskiego na Litwie w 2014 roku – udział mniejszości polskiej*, „Przegląd Prawa Konstytucyjnego” 2015, nr 3, s. 107-126. (ISSN 2082-1212).
10. K. Sidorkiewicz, *Mniejszość polska na Litwie na przełomie XX i XXI wieku*, [w:] *Procesy integracyjne i dezintegracyjne na obszarze poradzieckim. Próba bilansu*, pod red. T. Ambroziaka, A. Czwołka, Sz. Gajewskiego M. Nowak-Paralusz, Toruń 2015, s. 135-146. (ISBN 978-83-8019-318-5);

e) Omówienia celu naukowego/ artystycznego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Po uzyskaniu w 2003 roku stopnia naukowego doktora kontynuowałem badania związane z działalnością mniejszości polskiej na Litwie. W dalszym ciągu podejmuję ten problem w moich badaniach naukowych. W 2014 i 2015 roku odbyłem staże naukowe na Litwie (Wilno, Kowno), co wiązało się także z procesem badawczym dotyczącym polskiej mniejszości na obszarze Litwy. Naturalną konsekwencją badań było zainteresowanie działaniami Polski

wobec Litwy. Problemy mniejszości polskiej na Litwie wiążą się z polską polityką zagraniczną wobec tego państwa.

Głównym obszarem moich badań jest problematyka polityki polskiej wobec Litwy. Analizowałem różne aspekty tych działań, od współpracy instytucjonalnej na szczeblu centralnym, po sprawy związane z kwestią bezpieczeństwa.

Celem cyklu publikacji „Trudne sąsiedztwo? Polityka Polski wobec Litwy po 1989 roku” była charakterystyka działań władz Polski wobec Litwy po 1989 roku z uwzględnieniem sytuacji mniejszości polskiej na Litwie.

Kilkuletnie badania dotyczące polityki Polski wobec Litwy doprowadziły do wydania monografii na ten temat (K. Sidorkiewicz, *Od trudnego sąsiedztwa po strategiczne partnerstwo. Polska wobec Litwy w latach 1990 – 2004*, Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Elblągu, Elbląg 2014, ss. 346 (ISBN 978-83-62336-25-8)). Monografia jest efektem moich działań badawczych związanych z polską polityką zagraniczną wobec Litwy po 1990 roku. Wcześniejsza analiza nad działalnością Polaków na Litwie w końcu XX wieku zainspirowała mnie do podjęcia tego problemu. Wśród dostępnej literatury nie było opracowania, które w sposób całościowy obejmowałoby kwestie polityki polskiej wobec Litwy na przełomie XX i XXI wieku. W większości przedstawiano analizy o charakterze politycznym, czy też o jednostkowych problemach w zakresie istniejących stosunków między państwami. Polityka Polski wobec Litwy po 1990 roku ulegała przeobrażeniom. Było to związane ze zmianami geopolitycznymi, szczególnie w okresie 1989 – 1991. W wypadku obu państw sprawą zasadniczą był ostateczny upadek ZSRR i możliwość kształtowania samodzielnej polityki zagranicznej, szczególnie było to istotne w wypadku Litwy. Ważnym aspektem był powrót tematów historycznych sięgających okresu międzywojennego i drugiej wojny światowej w obustronnych relacjach. Ewolucja polityki zagranicznej Polski wobec Litwy była związana z punktami zwrotnymi, które dynamizowały działania władz w obu państwach.

Rozważania przedstawione w pracy wiążą się z polityką określonego państwa wobec innego, w tym wypadku Polski wobec Litwy w wyznaczonych ramach czasowych. Państwa określają swoje cele, co związane jest z ich interesami i potrzebami. W wypadku omawianego problemu cele te były zbieżne. Konsekwencją tego było nawiązanie partnerstwa strategicznego między państwami.

Początkowa cezura badania obejmuje wydarzenia z 1990 roku. 11 marca Rada Najwyższa Litwy ogłosiła Akt Przywrócenia Niepodległości. Był to symboliczny akt dla państwa litewskiego. W pełni niezależnym państwem Litwa stała się po nieudanym puczu w Moskwie

w sierpniu 1991 roku i ostatecznym rozpadzie Związku Radzieckiego w tym samym roku. Cezurą końcową jest 2004 rok. W 2004 r. obydwie państwa zrealizowały postawione wcześniej cele strategiczne. W 2004 r. państwa przystąpiły do Unii Europejskiej. W 1999 r. Polska stała się członkiem NATO, a w 2004 r. Litwa dołączyła do Paktu Północnoatlantyckiego. Odtąd rozpoczęła się ścisła polsko-litewska współpraca wojskowa w ramach Sojuszu Północnoatlantyckiego. Już wcześniej Polska wspierała dążenia Litwy przyłączenia się do NATO.

Praca składa się ze wstępu, siedmiu rozdziałów i zakończenia. W pierwszym rozdziale w latach 1990 – 1994 głównym problemem relacji polsko-litewskich była polityka dwutorowości, deklaracja ze 13 stycznia 1992 roku oraz rozmowy dotyczące podpisania traktatu o przyjaźni i dobrosąsiedzkiej współpracy. W rozdziale drugim najważniejszym zagadnieniem były działania Polski i Litwy zmierzające do partnerstwa strategicznego. Odniesiono się w nim do najważniejszych instytucji powołanych wspólnie przez oba państwa, ich genezy, celów i działalności. W rozdziale trzecim przedstawiono działania Polski wobec Litwy w okresie przed przyjęciem obu państw do Unii Europejskiej. W rozdziale czwartym scharakteryzowano współpracę wojskową państw i kwestie graniczne. Odniesiono się do regulacji prawnych w tym zakresie, ale także wspólnych działań państw. W rozdziale piątym dokonano analizy współpracy transgranicznej, uwarunkowań prawnych, współpracy na szczeblu rządowym oraz działalności euroregionów. W rozdziale szóstym przedstawiono współpracę kulturalną i oświatową, regulacje prawne oraz wspólne działania w tym zakresie. Obszarem szczególnym były kwestie oświaty. Problemy oświaty artykułowane szczególnie przez mniejszość polską na Litwie, wpływały na politykę Polski wobec Litwy. Ostatni rozdział obejmował kwestie współpracy gospodarczej państw. Scharakteryzowano kontekst prawny tej współpracy oraz podejmowane działania przez obie strony.

W omawianym okresie polityka Polski wobec Litwy charakteryzowała się dynamiką, dochodziło w tym czasie także do kryzysów. Początkowy okres państwowości litewskiej łączył się z odrodzeniem narodowym, dotyczył także polskiej mniejszości narodowej. Strona polska była zaniepokojona obojętnością władz litewskich na postulaty społeczności polskiej na Litwie, które dotyczyły dostępu do języka ojczystego, kultury czy szkolnictwa. Projekt autonomii politycznej Wileńszczyzny nie znalazł poparcia władz w Warszawie. Polska prowadziła wówczas politykę dwutorowości wobec ZSRR. Wspierano niepodległościowe aspiracje litewskie, ale jednocześnie uwzględniano ówczesne realia międzynarodowe.

Podpisany w 1994 roku traktat zamykał pierwszy okres dosyć trudnych relacji. Zbudowano podstawy traktatowe do dalszej współpracy. W następnych latach podpisano

wiele umów, które dotyczyły bardzo różnych obszarów. Systematycznie kształtowały się instytucjonalne formy współpracy. Przełom nastąpił w 1997 roku, kiedy państwa ogłosiły partnerstwo strategiczne. Główne cele, które łączyły wówczas Polskę i Litwę to dążenie do wstąpienia do Paktu Północnoatlantyckiego i Unii Europejskiej. Konsultowano stanowiska w zakresie polityki zagranicznej, ale także powołano wspólne instytucje, które obejmowały różne poziomy współpracy. Do najważniejszych wspólnych instytucji należały: Polsko-Litewskie Zgromadzenie Parlamentarne, Komitet Konsultacyjny Prezydentów Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej, Rada do spraw Współpracy między Rządami Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej.

Oryginalnym wkładem pracy jest charakterystyka współpracy instytucjonalnej. Ten rodzaj kooperacji odejmował najważniejsze organy państwowe, ale także komisje i inne instytucje specjalistyczne tj. Polsko-Litewską Komisję do Badania Problemów Nauczania Historii, Polsko-Litewską Grupę Ekspertów do Spraw Zachowania Dziedzictwa Kulturowego, Polsko-Litewską Komisję Międzyrządową ds. Współpracy Transgranicznej, Polsko-Litewską Komisję ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Polsko-Litewską Komisję ds. Zwalczania Przemocności Zorganizowanej, Polsko-Litewską Komisję ds. Problemów Mniejszości Narodowych, Polsko-Litewską Komisję ds. Współpracy Gospodarczej, oraz Dwustronną Grupę Roboczą (jej celem było połączenie systemów elektroenergetycznych Polski i Litwy).

Polska w 1999 roku została członkiem NATO i w dalszym ciągu wspierała Litwę w jej dążeniach wstąpienia do tej organizacji. W trakcie negocjacji z UE, obydwa państwa uzgadniały stanowiska w sprawach merytorycznych. W 2004 roku oba państwa stały się członkami UE, a Litwa również członkiem NATO. Cele partnerstwa strategicznego zostały zrealizowane. Pomimo tego nie udało się w tym czasie (1997 – 2004) rozwiązać wielu problemów Polaków na Litwie. Kluczowe dla państw okazały się cele strategiczne. W rozmowach politycznych dyskutowano o sprawach problemowych, ale nie udało się ich rozwiązać. Wejście do UE postawiło przed państwami nowe wyzwania, które dotyczyły dalszego współdziałania - np. dialog energetyczny UE – Rosja, współpraca UE z Ukrainą, udział w procesie stabilizacji w Iraku, wymiar wschodni UE, relacje z Obwodem Kaliningradzkim, czy wielkie projekty o charakterze infrastrukturalnym w obszarze energetycznym, gazowym, drogowym.

Należy podkreślić, że relacje Polski i Litwy w latach 1990 – 2004 znacząco się poprawiły. Istotne postępy nastąpiły we współpracy wojskowej. Symboliczne było powstanie polsko-litewskiej jednostki wojskowej LITPOLBAT. Odbywały się wspólne szkolenia, ćwiczenia,

wojska brały udział w misjach pokojowych. Po 2004 roku polscy piloci uczestniczyli w patrolowaniu przestrzeni powietrznej Litwy, Łotwy i Estonii w ramach natowskiej misji *Air Policing*. Rozwinęła się współpraca transgraniczna, czego wymiernym przykładem były euroregiony „Niemen” i „Bałtyk”. Zajmowano się takimi problemami jak: gospodarka przestrzenna, transport, ruch graniczny, współpraca gospodarcza, turystyka, ochrona środowiska oraz sprawy, które były związane z życiem mieszkańców terenów przygranicznych.

Badania socjologiczne z 2012 roku pokazywały, że stan wiedzy społeczeństw o sobie, polskiego i litewskiego, nie był zadawalający. Współpraca kulturalna, sportowa, czy turystyczna miała swój długofalowy cel. Mogło to pomóc w lepszym poznaniu się społeczeństw. Organizowano różne seminaria, festiwale, dni kultury. Kultura była czynnikiem łączącym społeczeństwa. Duże znaczenie miały jednak ograniczenia finansowe. Z kolei sprawy oświaty stały się obszarem dyskusji w obu państwach. Na Litwie i w Polsce przeprowadzono reformy w systemach edukacji, zmieniono strukturę szkolnictwa i programy nauczania. Wpłynęło to także na nauczanie w szkołach mniejszości narodowych.

Ożywienie kontaktów gospodarczych państw nastąpiło po 1994 roku. W całym omawianym okresie rosła wymiana handlowa. Strategicznym zagadnieniem dla obu państw była budowa wspólnego połączenia elektroenergetycznego. Rozmowy rozpoczęto w 1997 roku, do 2004 roku udało się przygotować najważniejsze ekspertyzy na ten temat. W ostatnich latach pozyskano środki finansowe na inwestycję ze środków UE, znacząca część inwestycji została zrealizowana.

W analizowanym okresie lat 1990 – 2004 Polska prowadziła konsekwentną politykę wobec Litwy. W wielu obszarach współpraca układała się na wysokim poziomie. W 2004 roku zrealizowano wspólne cele strategiczne, ale jednocześnie nie rozwiązano problemów, które występowały, a odnosiły się głównie do kwestii mniejszości polskiej na Litwie. Cele strategiczne przysłoniły problemy Polaków na Litwie.

W drugim artykule (K. Sidorkiewicz, *Polski Kontyngent Wojskowy „Orlik” na Litwie*, [w:] *100 lat lotnictwa w Elblągu (1912-2012). Aspekty historyczne, prawne i techniczne lotnictwa*, pod red. E. Jaremczuka, Elbląg 2012, s. 234-255, (ISBN 978-83-62336-20-3)) przedstawiłem działania wojskowe władz Polski wobec Litwy, które w sposób praktyczny pokazywały realizację współpracy wojskowej między państwami. Od 2006 roku polscy piloci uczestniczyli w natowskich misjach *Air Policing*, których celem była ochrona przestrzeni powietrznej Litwy, Łotwy i Estonii.

Trzeci artykuł (K. Sidorkiewicz, *Polska i Litwa w latach 2009 - 2013 – dobre, czy trudne sąsiedztwo?*, „Przegląd Wschodnioeuropejski” 2015, nr 2, s. 69-84 (ISSN 2081-1128)) został poświęcony polityce polskiej wobec Litwy w latach 2009 – 2013. Ważną rolę odegrał kontekst mniejszości polskiej na Litwie. W tym czasie zdecydowanie pogorszyły się relacje między państwami. Przedstawiono czynniki, które wpłynęły na pogorszenie stosunków, a także wskazano dalsze możliwe perspektywy rozwoju obustronnych relacji. Bardzo ważne okazało się wówczas znaczące pogorszenie sytuacji mniejszości polskiej na Litwie. Jednocześnie rozwijały się inne obszary współpracy między państwami.

W czwartym artykule (K. Sidorkiewicz, *Polska i Litwa – wybrane obszary współpracy*, [w:] *Solidarność a demokracja. 25 lat transformacji postkomunistycznej*, po red. T. Ambroziaka, A. Czwołka, Sz. Gajewskiego, M. Nowak – Paralusz, Toruń 2015, s. 116-130, (ISBN 978-83-8019-059-7)) analizuję obszary współpracy pomiędzy Polską, a Litwą w wymiarze bezpieczeństwa. Konkluzje wynikające z artykułu pokazują, że bezpieczeństwo może dotyczyć różnych aspektów, politycznych, energetycznych, ale także wiązać się z sytuacją mniejszości narodowych. Bezpieczeństwo energetyczne łączyło się z ogromnymi nakładami finansowymi. Członkostwo Polski i Litwy w Unii Europejskiej ułatwiło państwom realizować strategiczne inwestycje.

Piąty artykuł (K. Sidorkiewicz, *Bezpieczeństwo wojskowe Polski i Litwy na przełomie XX i XXI w. w świetle dokumentów*, [w:] *Problemy bezpieczeństwa Europy i Azji*, pod red. T. Ambroziaka, A. Czwołka, Sz. Gajewskiego, M. Nowak-Paralusz, Toruń 2016, s. 395-406 (ISBN 978-83-8019-561-5)) poświęcony został problematyce bezpieczeństwa wojskowego Polski i Litwy. Zwróciłem uwagę na kontekst zmian geopolitycznych, które nastąpiły na przełomie XX i XXI wieku i wpłynęły na politykę obu państw w obszarze bezpieczeństwa. W artykule analizuję kluczowe dokumenty pomiędzy państwami związane z problematyką bezpieczeństwa wojskowego. W tym okresie nastąpiły znaczące zmiany, które miały wpływ na sprawy bezpieczeństwa.

W szóstym artykule (K. Sidorkiewicz, *Polska polityka wschodnia w latach 1989 – 1991 w świetle dokumentów*, [w:] *Polityczno – społeczne dylematy i wyzwania we współczesnej Polsce*, pod red. W. Tomaszewskiego i D. Mościckiej, Olsztyn 2017, s. 7-15 (ISBN 978-83-89559-92-0)) dokonałem analizy polskiej polityki wschodniej w okresie transformacji w latach 1989 – 1991. W artykule scharakteryzowałem kształtowanie się polskiej polityki wschodniej w okresie poważnych zmian geopolitycznych na świecie. Bardzo duże znaczenie dla ówczesnych władz polskich miała Litwa i znajdująca się tam polska mniejszość narodowa. Początkowo władze polskie wybrały politykę tzw. dwutorowości.

W siódmym artykule (K. Sidorkiewicz, *Działalność i postulaty programowe Akcji Wyborczej Polaków na Litwie w kampanii wyborczej w 2012 roku*, [w:] *Partie i systemy partyjne Europy Środkowo-Wschodniej. Dwie dekady doświadczeń*, pod red. A. Czwołka, M. Nowak – Paralusz, K. Gawron – Tabor, Toruń 2013, s. 181-200 (ISBN 978-83-231-3087-1)) podjąłem się analizy działalności Akcji Wyborczej Polaków na Litwie (AWPL) w czasie wyborów parlamentarnych w 2012 roku. Pokazano uczestnictwo polskiej partii mniejszości narodowej w systemie politycznym Litwy. AWPL po tych wyborach weszła w skład koalicji rządowej. Mogło to wpłynąć na poprawienie sytuacji mniejszości polskiej poprzez realizację postulatów tej mniejszości, ale także mieć wpływ na polepszenie relacji polsko-litewskich, które w tym czasie nie układały się dobrze.

Ósmy artykuł (K. Sidorkiewicz, *Polityczne zaangażowanie mniejszości polskiej na Litwie po wyborach parlamentarnych 2012 roku*, „Polityka i Społeczeństwo” 2014, nr 1, s. 39-56 (ISSN 1732-9639)) dotyczył podobnej problematyki, ale obejmował aktywność mniejszości polskiej po wyborach z 2012 roku. Konkluzja z analizy materiałów wskazywała, że nie należało oczekiwać na szybkie rozwiązanie problemów polskiej mniejszości narodowej. Udział w koalicji rządowej na Litwie nie wpłynął także na polepszenie relacji polsko-litewskich.

Dziewiąty artykuł (K. Sidorkiewicz, *Wybory do Parlamentu Europejskiego na Litwie w 2014 roku – udział mniejszości polskiej*, „Przegląd Prawa Konstytucyjnego” 2015, nr 3, s. 107-126 (ISSN 2082-1212)) przestawiłem podobny problem związany z udziałem mniejszości polskiej w wyborach do Parlamentu Europejskiego (PE). Wybory do PE zostały połączone z wyborami prezydenckimi na Litwie, co znacząco wpłynęło na podniesienie frekwencji wyborczej. Kolejne wybory, bez względu na to jakiego organu dotyczyły, pozwalały artykułować problemy Polaków na Litwie.

W dziesiątym artykule (K. Sidorkiewicz, *Mniejszość polska na Litwie na przełomie XX i XXI wieku*, [w:] *Procesy integracyjne i dezintegracyjne na obszarze poradzieckim. Próba bilansu*, pod red. T. Ambroziaka, A. Czwołka, Sz. Gajewskiego M. Nowak-Paralusz, Toruń 2015, s. 135-146 (ISBN 978-83-8019-318-5)) analizuję sytuację Polaków na Litwie na przełomie XX i XXI wieku. Obiektywnym czynnikiem mającym wpływ na sytuację mniejszości polskiej miała kwestia demograficzna. Zmniejszająca się liczba ludności dotknęła także mniejszość polską. Zmieniał się również wizerunek Polaków na Litwie. Mniejszość polską postrzegano szczególnie przez pryzmat stawianych postulatów, a także w kontekście relacji polsko-litewskich. W medialnym odbiorze prezentowano to często jako nielojalną postawę wobec państwa litewskiego. Wzmacniało to istniejące stereotypy. Społeczeństwa

polskie i litewskie często niewiele wiedziały o sobie. Zatem konieczne było lepsze poznanie się nawzajem. Wymagało to jednak czasu, nakładów i cierpliwości.

Badania nad polityczną działalnością mniejszości polskiej na Litwie kontynuuję do dnia dzisiejszego. W różnych tekstach dokonywałem analizy wyborów na Litwie i udziału w procesie wyborczym przedstawicieli mniejszości polskiej. Skoncentrowanie mniejszości polskiej na określonym obszarze, silnie zakorzeniona tradycja, a także dobra organizacja, ułatwia Polakom działalność w systemie politycznym współczesnej Litwy. Przedstawiciele mniejszości polskiej na Litwie uczestniczyli we wszystkich rodzajach wyborów, samorządowych, parlamentarnych, prezydenckich, czy do Parlamentu Europejskiego. Dokonywałem analizy kwestii programowych.

Wkładem w rozwój badań nad polityką Polski wobec Litwy jest wykorzystanie dostępnej literatury. Istotnym źródłem wiedzy były niepublikowane dokumenty udostępnione przez różne instytucje w procesie badawczym, ale także dokumenty dostępne, których analiza była ważną częścią pracy.

Konkluzje badawcze wynikające z cyklu publikacji „Trudne sąsiedztwo? Polityka Polski wobec Litwy po 1989 roku” pokazują, że polityka władz Polski po 1989 roku wobec Litwy ulegała zmianie. Wpływały na to różne czynniki. Ważną rolę pełniła polska mniejszość narodowa, która zamieszkiwała Litwę. Rozwiązanie fundamentalnych problemów Polaków na Litwie mogło wpłynąć na polepszenie wzajemnych relacji. W dużym stopniu zależało to jednak od litewskich polityków, którzy mogli wprowadzić zmiany systemowe. Jednocześnie państwa realizowały duże inwestycje infrastrukturalne, które wpływały na bezpieczeństwo Polski i Litwy, pomimo istniejących problemów. Czynnikiem zewnętrznym, który inspirował wspólne działania państw była polityka Rosji wobec regionu Europy Środkowo – Wschodniej. Zagrożenie ze strony Rosji mobilizowało państwa do współpracy. W dłuższej perspektywie istotne było lepsze poznanie się społeczeństw, co mogło przełamywać stereotypy i zmieniać postrzeganie pewnych problemów. Wymagało to jednak długofalowych wspólnych działań ze strony władz Polski i Litwy.

Wyniki moich badań mogą być wykorzystane nie tylko w nauce i dydaktyce, ale także przez instytucje, które związane są z polską polityką zagraniczną.

4. Charakterystyka pozostałych osiągnięć naukowych

Zajmowałem się także innymi problemami naukowymi. Do istotnych spraw należy zaliczyć kwestie mniejszości narodowych. Poruszałem także zagadnienia związane z

samorządem terytorialnym oraz współpracą transgraniczną. W części artykułów naukowych znalazły się sprawy konstytucyjne, problemy odnoszące się do działalności partii politycznych, a także myśl polityczna.

W monografii *Dialog kultur czy zarzewie konfliktów? Problematyka mniejszości narodowych i etnicznych w Europie*, pod red. T. Gajownika, P. Pietnoczki, K. Sidorkiewicza, Olsztyn 2017, s. 296, której byłem współredaktorem została podjęta kwestia mniejszości narodowych i etnicznych. Książka miała charakter interdyscyplinarny. W pracy analizowano uczestnictwo mniejszości narodowych w ramach społeczeństw, ale także wpływ kulturowy, czy polityczny tych mniejszości. W monografii dokonano charakterystyki problematyki mniejszości narodowych w ujęciu historycznym, prawnym, socjologicznym i politologicznym w kontekście europejskim.

Część swojej aktywności badawczej skupiłem na działalności samorządu terytorialnego w Polsce, szczególnie w aspekcie politycznym. Duże znaczenie miała także problematyka współpracy transgranicznej. Impulsem do podjęcia tego problemu był udział w badaniach w ramach projektu Forum Przyjaznego Sąsiedztwa w 2004. Analizowałem także aspekty frekwencji wyborczej na poziomie lokalnym, a także problematykę partycypacji lokalnej. Wynikiem tych działań były artykuły, gdzie poruszyłem wymienione zagadnienia: K. Sidorkiewicz, *Młodzież elbląska wobec zagadnień współpracy transgranicznej*, [w:] *Współpraca transgraniczna a rozwój regionalny*, pod red. K. Gomółki, Warszawa 2006, s. 125-130 (ISBN 83-922823-8-8); K. Sidorkiewicz, *Problematyka frekwencji wyborczej w oparciu o doświadczenia okręgu elbląskiego w wyborach parlamentarnych roku 2005*, „Państwo i Społeczeństwo” (*Społeczeństwo obywatelskie – historyczne źródła i współczesny obraz*) 2006, nr 1, pod red. S. Kiliana, Krakowska Szkoła Wyższa im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Kraków 2006, s. 45-53 (ISBN 83-7188-991-7); K. Sidorkiewicz, *Zmiany w ordynacji samorządowej w Polsce w 2006 r. i ich skutki*, [w:] *Samorząd terytorialny w krajach Unii Europejskiej*, pod red. K. Gomółki, Elbląg 2007, s. 46-52. (ISBN 978-83-925213-0-3); K. Sidorkiewicz, *Organizacje pozarządowe w kontekście współpracy transgranicznej*, [w:] *Polska wobec współczesnych wyzwań globalnych i regionalnych*, pod red. E. Polak, M. J. Malinowskiego, Gdańsk 2007, s. 196-209 (ISBN 83-7326-413-2); K. Sidorkiewicz, *Wybory samorządowe w 2006 roku w aspekcie statystycznym*, „Acta Elbingensia” 2007, Tom V, s. 225-233 (ISBN 978-83-89113-23-6); K. Sidorkiewicz, *Wyniki wyborów do samorządu terytorialnego w 2006 roku w regionie (subregionie) elbląskim*, [w:] *Oblicze polityczne regionów Polski*, pod red. M. Dajnowicz, Białystok 2007, s. 293-305 (ISBN 978-83-60432-26-6); K. Sidorkiewicz, *Początki odrodzonego samorządu*

terytorialnego w Elblągu w latach dziewięćdziesiątych XX wieku, [w:] *Oblicze polityczne regionów Polski. Elity i społeczeństwo*, pod red. M. Dajnowicz, Białystok 2008, s. 181-190 (ISBN 978-83-60-432-37-2); K. Sidorkiewicz, *Krajobraz polityczny w województwie warmińsko – mazurskim po wyborach do Sejmu RP w 2007 r. – analiza porównawcza*, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2009, z. 7, s. 175-184 (ISSN 1895-8117); K. Sidorkiewicz, *Partycypacja mieszkańców na poziomie lokalnym - przykład Elbląga*, „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2016, nr 4, s. 43-57. (ISSN 1731-7517).

Sprawy konstytucyjne oraz kwestie związane z działalnością partii politycznych scharakteryzowałam w następujących artykułach: K. Sidorkiewicz, *Zmiany w konstytucji w świetle propozycji wybranych ugrupowań politycznych w 2005 roku*, „Acta Elbingensia” 2006 Tom IV, s. 63-75 (ISSN 83-89113-066); K. Sidorkiewicz, *Samorząd w programach partii politycznych w 2005 r.*, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2006, z. 2, s. 137-145 (ISSN 1895-8117); K. Sidorkiewicz, *Współczesne ujęcie funkcji państwa*, „Studia Elbląskie” 2010, Tom XI, s. 215-229 (ISSN 1507-9058).

W kręgu moich zainteresowań naukowych znajduje się również myśl polityczna. Do tej problematyki odniosłem się w następujących artykułach: K. Sidorkiewicz, *Idea samorządu w myśli liberalnej*, [w:] *Samorząd terytorialny w krajach Unii Europejskiej*, po red. K. Gomółki, Elbląg 2007, s. 7-16 (ISBN 978-83-925213-0-3); K. Sidorkiewicz, *Myśl liberalna w Polsce w programach partii politycznych w latach 1991 – 1993*, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2007, z. 3, s. 194-208 (ISSN 1895-8117); K. Sidorkiewicz, *Główne przesłanie prekursorów liberalizmu*, „Acta Elbingensia”, 2008, Tom VII, s. 82-90 (ISSN 1730-9980); K. Sidorkiewicz, *Myśl polityczna i jej znaczenie we współczesnej demokracji*, [w:] *W poszukiwaniu modelu demokratycznego*, pod red. S. Zyborowicza, Toruń 2009, s. 22-33 (ISBN 978-83-7611-588-7); K. Sidorkiewicz, *Koncepcja państwa w myśli Mirosława Dzińskiego*, [w:] *Kultura i myśl polityczno – prawna*, pod red. A. Sylwestrzaka, D. Szpopera, A. Bachnikowskiej, P. Dąbrowskiego, Gdańsk 2010, s. 408-415 (ISBN 978-83-89356-47-5).

Publikowałem także recenzje książek z zakresu różnej problematyki badawczej, która wynikała z moich zainteresowań badawczych. Wśród nich są recenzje książek m.in. Francis Fukuyamy, *Budowanie państwa. Władza i ład międzynarodowy w XXI wieku*, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2006, z. 1, s. 47 – 52 (ISSN 1895-8117); Adama Bobryka, *Odrodzenie narodowe Polaków w Republice Litewskiej 1987 – 1997*, Dom Wydawniczy DUET, Toruń 2005, ss. 554, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2006, z. 2, s. 185-187 (ISSN 1895-8117); Jeremego Rifkina, *Europejskie marzenie*, przekład Witold Falkowski, Andrzej Kostarczyk, NADIR, Warszawa 2005, „Acta

Elbingensia” 2007, Tom V, s. 287-291 (ISBN 978-83-89113-23-6); Miłowita Kunińskiego, *O cnotach, demokracji i liberalizmie rozumnym*, Ośrodek Myśli Politycznej, Kraków 2006, ss. 398, „Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu” 2007, z. 3., s. 247-250 (ISSN 1895-8117); *Polskie zbliżenia z liberalizmem*, pod red. Tadeusza Godlewskiego i Danuty Karnowskiej, Toruń 2006, ss. 424., „Przegląd Humanistyczny” 2008, Nr 1, s. 161-165 (ISSN 0033-2194); *Drogi do nowoczesności. Idea modernizacji w polskiej myśli politycznej*, pod red. Jacka Kleczkowskiego i Michała Szułdarzyńskiego, Ośrodek Myśli Politycznej, Wyższa Szkoła im. Ks. J. Tischnera, Kraków 2006, ss. 249., „Administracja publiczna” (Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Administracji Publicznej im. Stanisława Staszica w Białymstoku), 2007, Nr 2, s. 246-250 (ISSN 1730-5306); *Oblicze polityczne regionów Polski*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Białymstoku, pod red. M. Dajnowicz, Białystok 2007, ss. 335, „Acta Elbingensia” 2008, Tom VI, s. 243-245 (ISBN 978-83-89113-27-9; ISSN 1730-9980); Janusza Hochleitnera, *Dzieje kościoła i parafii św. Wojciecha w Elblągu*, Wydawnictwo PTTK o/Ziemia Elbląska, Elbląg 2009, ss. 192, „Komunikaty Warmińsko – Mazurskie” 2010, nr 1, s.92-95 (ISSN 0023-3196); *Rada Miejska w Elblągu I kadencji 1990–1994. U źródeł społeczeństwa obywatelskiego*, pod red. Janusza Hochleitnera, Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych, Elbląg 2009, ss. 166, „Komunikaty Warmińsko – Mazurskie” 2010, nr 2, s. 235-239 (ISSN 0023-3196).

Od 2005 roku jestem redaktorem naukowym „Rozpraw Naukowych i Zawodowych PWSZ w Elblągu” (5 punktów na liście czasopism recenzowanych w 2016 r.). Do 2017 roku byłem redaktorem naukowym 12 numerów periodyku. Spis publikacji został zawarty w załączniku nr 4.

5. Współpraca z instytucjami naukowymi, staże, projekty badawcze

Prowadzone przeze mnie badania i potem publikowane wyniki były możliwe dzięki pomocy licznych instytucji, które udostępniły mi swoje materiały do badań naukowych. Wśród nich najważniejszą rolę odegrały: Ministerstwo Spraw Zagranicznych (Departament Spraw Europejskich), Ministerstwo Gospodarki (Departament Spraw Europejskich), Ministerstwo Obrony Narodowej (Departament Wojskowych Spraw Zagranicznych), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (Departament Unii Europejskiej i Współpracy Międzynarodowej) i Ministerstwo Edukacji Narodowej (Departament Programów Nauczania i Podręczników), Kancelaria Sejmu RP (Biuro Stosunków Międzynarodowych), Stowarzyszenie „Euroregion Niemen” w Suwałkach, Stowarzyszenie

Gmin RP Euroregion „Bałtyk” w Elblągu, Archiwum Prezydenta RP, Archiwum Rady Ministrów, Archiwum zakładowe Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Archiwum zakładowe Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Wiosną 2014 roku odbyłem staż na Ukrainie we Lwowskim Regionalnym Instytucie Państwowego Zarządzania - Narodowej Akademii Państwowego Zarządzania przy Prezydencie Ukrainy w Katedrze Europejskiej Integracji i Prawa. W czasie stażu wygłosiłem wykłady kierowane do studentów uczelni: Transformacja w Polsce – aspekt polityczny; Parlament Europejski w systemie instytucjonalnym UE; Reformy samorządu terytorialnego w Europie - doświadczenia polskie. Miałem także możliwość zapoznania się ze środowiskiem naukowym Lwowa. W związku z moimi zainteresowaniami naukowymi związanymi ze środowiskiem Polaków na Wschodzie nawiązałem kontakty z Towarzystwem Kultury Polskiej Ziemi Lwowskiej.

Jesienią 2014 roku odbyłem staż na Litwie w Litewskim Uniwersytecie Edukologicznym w Wilnie (*Lithuanian University of Educational Science*). W trakcie pobytu kontynuowałem badania naukowe związane z problematyką Polaków na Litwie. Spotkałem się także z pracownikami Centrum Języka Polskiego, Kultury i Dydaktyki.

Jesienią 2015 roku odbyłem staż na Litwie na Uniwersytecie Witolda Wielkiego w Kownie w Katedrze Politologii i Dyplomacji. Uczestniczyłem w zajęciach w ramach programu „Dyplomacja i stosunki międzynarodowe”. W tym czasie brałem udział w międzynarodowej konferencji naukowej „Dynamika stosunków polsko-litewskich: współpraca w UE”, którą organizował wymieniony wyżej uniwersytet oraz Klub Języka Polskiego i Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza. Pobyt w Kownie obejmował także badania dotyczące Polaków na Litwie.

6. Praca dydaktyczna

Pracując na Uniwersytecie Warmińsko - Mazurskim prowadziłem zajęcia na kierunku Stosunki Międzynarodowe na studiach I i II stopnia oraz na kierunku Historia na studiach I stopnia oraz zajęcia ze studentami z programu ERAZMUS w języku angielskim. W PWSZ w Elblągu miałem zajęcia na kierunku Ekonomia i kierunku Administracja na studiach I stopnia. W Elbląskiej Uczelni Humanistyczno – Ekonomicznej prowadziłem zajęcia na studiach I stopnia na kierunkach: Administracja i Politologia. Od 2000 roku prowadziłem następujące zajęcia na wymienionych uczelniach:

Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie:

Wykłady:

Nauka o państwie

Integracja europejska

Integracja europejska i instytucje europejskie

Samorząd lokalny i wspólnoty lokalne w Polsce i UE

Polska polityka wschodnia

Ćwiczenia:

Nauka o państwie

Integracja europejska

Samorząd lokalny i wspólnoty lokalne w Polsce i UE

Proseminarium

Europejskie samorzady terytorialne

Seminarium:

Seminarium licencjackie

Erazmus:

State Studies

The Local Authorities and Communities in Poland and EU

The European Integration and Institutions

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu

Wykłady:

Zagadnienia ustrojowe Polski

Nauka o państwie

Integracja europejska

Europejskie samorzady terytorialne

Ustrój samorządu terytorialnego

Międzynarodowe stosunki polityczne

Współczesne stosunki polityczne

Bezpieczeństwo w UE

Historia gospodarcza

Ćwiczenia:

Zagadnienia ustrojowe Polski

Nauka o państwie

Integracja europejska
 Międzynarodowe stosunki polityczne
 Współczesne stosunki polityczne
 Bezpieczeństwo w UE

Seminarium:

Seminarium licencjackie

Elbląska Uczelnia Humanistyczno - Ekonomiczna

Wykłady:

Partie i systemy partyjne
 Administracja publiczna w państwach europejskich
 Historia myśli politycznej do XIX wieku

Ćwiczenia:

Partie i systemy partyjne
 Historia myśli politycznej do XIX wieku

Seminarium:

Seminarium licencjackie

W okresie mojej pracy w szkolnictwie wyższym wypromowałem 105 prac licencjackich w zakresie stosunków międzynarodowych na studiach I stopnia na UWM w Olsztynie, 15 prac licencjackich w PWSZ w Elblągu w zakresie Administracji, 58 prac licencjackich w zakresie Administracji w EUHE. Recenzowałem 15 prac magisterskich na kierunku stosunki międzynarodowe na studiach II stopnia na UWM oraz około 80 prac licencjackich na kierunku stosunki międzynarodowe na studiach I stopnia.

7. Popularyzacja nauki i działalność organizacyjna

Po uzyskaniu w 2003 roku stopnia naukowego doktora uczestniczyłem czynnie w 27 konferencjach naukowych, z tego 2 za granicą (Ukraina, Litwa). W 2016 roku zorganizowałem ogólnopolską konferencję naukową w IHISM na UWM w Olsztynie, byłem członkiem rady programowej. Szczegółowe informacje zawiera załącznik nr 5.

Wygłaszałem także referaty o charakterze popularnonaukowym w instytucjach, z którymi współpracowałem. W marcu 2005 roku zorganizowałem spotkanie w Bibliotece Elbląskiej z cyklu „Spotkania z historią” z tematem - „Okragły stół” – szansa, czy zawiedzione

nadzieje?”, 16 czerwca 2005 r. dyskusja na temat „Historia Polski i Litwy, a wzajemne relacje dziś. Jak budować przyszłość, a jednocześnie nie zapominać o przeszłości?”. 14 maja 2007 r. współorganizowałem Forum Debaty Publicznej we współpracy ze „Światowidem” (aktualnie Centrum Spotkań Europejskich Światowid w Elblągu). Miałem wykłady w Liceum Ekonomicznym w Elblągu: 2 grudnia 2009 r. „Transformacja systemowa w Polsce – wymiar polityczny”, 30 listopada 2011 r. „Unia Europejska i jej funkcjonowanie”, a 13 lutego 2013 r. „Parlament Europejski w systemie instytucjonalnym UE”.

17 marca 2010 roku w czasie konferencji organizowanej przez Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych (ESWiP) pod tytułem „U źródeł społeczeństwa obywatelskiego” wygłosiłem referat „Dziedzictwo i aktualność pierwszej kadencji Rady Miejskiej w Elblągu widziana przez twórców elbląskiej samorządności”. 20 grudnia 2013 r. uczestniczyłem w konferencji międzynarodowej w Elblągu w ramach projektu „*Europe of all citizens*”, które organizowało Stowarzyszenie „Elbląg Europa”. Wygłosiłem referat „Wybory jako świadoma decyzja obywatela” oraz brałem udział w panelu na temat wyborów. 29 maja 2015 roku brałem udział w debacie zorganizowanej w Olsztynie przez Departament Współpracy Międzynarodowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Regionalny Ośrodek Debaty Międzynarodowej w Olsztynie Debata „25 lat samorządu terytorialnego w Polsce – jakie wnioski dla Ukrainy?”, gdzie wygłosiłem referat „Udział społeczności lokalnej w samorządzie terytorialnym – wybrane zagadnienia i praktyczne przykłady”.

1 maja 2014 r. brałem udział w komisji konkursowej „Fundusze unijne w praktyce” w Elblągu, co było elementem organizacji uroczystości w związku z 10-tą rocznicą wejścia Polski do UE. Od 1 maja do 29 października 2014 r. uczestniczyłem w realizacji projektu „Spacer w przeszłość”. Zdjęcia i opisy zostały zaprezentowane na placu katedralnym przy Katedrze Św. Mikołaja w Elblągu.

W dniach 19 – 20 października 2011 r. uczestniczyłem w rozmowach w ramach Forum Dialogu Polsko-Litewskiego w Wilnie. Środowisko naukowe podjęło próbę rozmów ze środowiskiem litewskim w czasie trwającego wówczas kryzysu rządowego. Spotkania odbywały się na Uniwersytecie Wileńskim oraz w litewskim parlamencie.

W czasie pracy na UWM byłem zaangażowany w różne działania natury organizacyjnej w Instytucie Historii i Stosunków Międzynarodowych i na Wydziale Humanistycznym. Wśród najważniejszych można wymienić: trzy razy byłem członkiem Instytutowej i Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, styczeń – luty 2012 r. - udział w komisji sprawdzającej sylabusy na kierunku Stosunki Międzynarodowe; styczeń 2013 roku - członek Kierunkowego Zespołu ds.

Zapewnienia Jakości Kształcenia na stosunkach międzynarodowych; luty 2015 r. – członek Komisji ds. promocji i jakości kształcenia; kwiecień 2015 r. - członek komisji w ramach XLIV Międzynarodowego Seminarium Kół Naukowych na UWM w Olsztynie; dwa razy byłem opiekunem roku na kierunku Stosunki Międzynarodowe; maj 2015 r. - udział w Kętrzynie w spotkaniu z młodzieżą ze szkół średnich – Parlament Europejski od kuchni; kwiecień 2016 r. – wykład w III LO w Elblągu pt. Stosunki polsko-litewskie po 1989 roku; marzec 2017 r. - zajęcia w ramach akcji Zakuwanie na Humanie - System polityczny RP – wybrane problemy; udział w Dniach Otwartych UWM.

W grudniu 2014 r. praca licencjacka studentki, której byłem promotorem została uznana za najlepszą pracę w 2014 roku na kierunku Stosunki Międzynarodowe.

Aktywnie pracuję ze studentami. Kilkakrotnie udało mi się zorganizować wyjazdy do Parlamentu Europejskiego (PE). Pierwszy wyjazd odbył się w dniach 7 – 11 listopada 2011 r. do siedziby PE w Brukseli ze studentami kierunku Stosunki Międzynarodowe. Po powrocie z PE zorganizowałem 5 grudnia 2011 r. seminarium „Parlament Europejski oczami studentów UWM”. 16 stycznia 2012 roku zorganizowałem seminarium naukowe w IHiSM „Polska prezydencja w UE – próba podsumowania”, gdzie wygłosiłem referat „Polska wobec kryzysu – propozycje zmian w funkcjonowaniu UE”. 14 maja 2012 roku zorganizowałem wyjazd studentów stosunków międzynarodowych do Kaliningradu. Wyjazd wiązał się z wizytą w Dumie Obwodu Kaliningradzkiego i na Uniwersytecie Kaliningradzkim im. I. Kanta. Następnym tych działań było powołanie 20 listopada 2012 r. przez Radę Wydziału Humanistycznego Studenckiego Koła Naukowego Stosunków Międzynarodowych „Inter Gentes”, którego jestem opiekunem do dnia dzisiejszego. 17 grudnia 2012 roku zorganizowałem seminarium naukowego w IHiSM „Dokąd zmierzasz Europo?”. 15 kwietnia 2013 roku koło naukowe pod moją opieką zorganizowało I ogólnopolską studencką konferencję naukową „Europa Wschodnia we współczesnych stosunkach międzynarodowych”. W kolejnych latach koordynowałem organizację konferencji koła. Od 19 do 24 maja 2013 r. zorganizowałem objazd naukowy, którego celem był udział w sesji PE w Strasburgu. 21 października 2013 r. przygotowałem kolejne seminarium naukowe „Parlament Europejski oczami studentów”. W dniach 23-26 listopada 2013 r. odbył się następny wyjazd ze studentami do PE w Brukseli. 17 marca 2014 r. ponownie została przeprowadzona II ogólnopolska konferencja studencko-doktorancka „Dialog kultur czy zarzewie konfliktów – problematyka mniejszości narodowych w Europie”. 23 marca 2015 r. zorganizowana została trzecia konferencja o tej tematyce kierowana do studentów i doktorantów, gdzie brałem udział w radzie naukowej oraz prowadziłem jeden z paneli w

czasie konferencji. 21 – 22 marca 2016 r. zorganizowałem konferencję „Dialog kultur czy zarzewie konfliktów – problematyka mniejszości narodowych w Europie” przy wsparciu koła naukowego, która miała charakter cykliczny. Tym razem jednak była kierowana do całego środowiska naukowego, pracowników naukowych, doktorantów i studentów. W dniach 11 – 14 grudnia 2017 r. zorganizowałem kolejny wyjazd dla studentów Stosunków Międzynarodowych do Strasburga. Braлиśmy udział w sesji PE oraz w seminarium poświęconemu przestrzeganiu praw człowieka we współczesnym świecie.

Współpracowałem także z mediami. Ukazywały się ze mną wywiady, przykładem mogą być wywiady w elbląskim Radio EL z 25 stycznia 2005 r. i 15 lutego 2005 r., wywiady i artykuły na elbląskim Portelu (wydanie internetowe) z 5 kwietnia 2006 r., 25 kwietnia 2007 r., 9 lutego 2010 r., 27 kwietnia 2010 r., 24 czerwca 2010 r., 30 czerwca 2010 r., 1 września 2010 r., 14 września 2010 r., 21 listopada 2011 r. i 9 lipca 2013 r., w „Dzienniku Elbląskim” 22 września 2011 r. i 13 grudnia 2011 r., 26 lutego 2013 r. wywiad w Delfi (portal internetowy na Litwie), 25 lutego 2014 r.; wywiad w „Znad Wilii” (portal internetowy na Litwie) 25 lutego 2014 r.; wywiady w „Radio Olsztyn” 7 listopada 2014 r. i 8 sierpnia 2015 r., wywiad w „Gazecie Olsztyńskiej” 6 sierpnia 2015 r.

Należę do następujących stowarzyszeń naukowych: Polskie Towarzystwo Studiów Międzynarodowych (PTSM) oddział w Gdańsku – od 2011 r., Elbląskie Towarzystwo Naukowe (ETN) – od 2010 r.

W 2014 r. zostałem członkiem Rady Naukowej powołanej serii „Biblioteka Wschodu”. Jej wydawcą jest Wydawnictwo Adam Marszałek. W marcu 2017 r. recenzowałem artykuł dla rocznika „Studia Politologica Ucraino-Polona” 2017, t. VII., Żytomierz–Kijów–Kraków. Od 2006 roku jestem redaktorem naukowym czasopisma „Rozprawy Naukowe i Zawodowe w Elblągu”. W 2016 roku czasopisma było na liście B czasopism recenzowanych (5 p.).

Wielokrotnie byłem nagradzany za swoją pracę. Za działalność dydaktyczną i organizacyjną 6 razy otrzymywałem Nagrody Rektora PWSZ w Elblągu. Na wniosek Rektora PWSZ w Elblągu w 2006 roku Ministerstwo Edukacji Narodowej przyznało mi Medal Komisji Edukacji Narodowej „za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania”. Z kolei w 2010 roku zostałem odznaczony Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę. W latach 2007 – 2008 pełniłem funkcję zastępcy Dyrektora Instytutu Ekonomicznego (IE) PWSZ w Elblągu. W tym czasie pełniłem funkcję koordynatora USOS w IE. W czasie prac w PWSZ w Elblągu byłem zaangażowany w różne działania organizacyjne tj. uczestnictwo w Uczelnianej Komisji ds. Nagród i Medali, pracę w Komisji Socjalnej, udział w Radzie Instytutu Ekonomicznego,

opiekun roku, udział w Bałtyckim Festiwalu Nauki, udział w pracach komisji programowej do kierunku Administracja w ramach Krajowych Ram Kwalifikacji, wykład w Akademii Dziecięcej. Od 2014 r. jestem członkiem Rady Nadzorczej w Akademickim Inkubatorze Przedsiębiorczości, który funkcjonuje przy PWSZ w Elblągu. Współtworzyłem, a następnie byłem także współopiekunem studenckiego koła naukowego „Seneka”. W dniach 10 – 12 października 2012 r. uczestniczyłem wraz ze studentami koła naukowego „Seneka” w konferencji naukowej w Stralsundzie (Niemcy).

W latach 2012 – 2014 byłem członkiem Zespołu ds. opracowania Strategii rozwoju Elbląga 2020+, do którego zostałem powołany przez Prezydenta Miasta Elbląga. Współpracuję także z Regionalnym Ośrodkiem Debaty Międzynarodowej w Olsztynie.

Krzysztof Gierdziewicz